

Director
ILIE PĂUNESCU

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
CREȘTIN DEMOCRAT

ANUL XXV

(Serie a IV-a nr. 773)

VINERI

5 februarie 1993

4 pagini — 20 lei

IULIU MANU a invins avind adevărul și dreptatea de partea lui

La 40 de ani de la martirizul lui Iuliu Maniu mă simt îndatorat că și eu, din nou, să prezint cu unele mărturi despre acest mare erou național.

Înă din copilărie frecventam casa și familia. Chiar dacă Iuliu Maniu era plecat în Capitală, totuși se întorcea din cind în cind în familie.

Bădăcin

Înă trăia mama sa, decedată în august 1923, venea mai des. Întrînd, în conflict cu Regele Carol I al II-lea, suferind perioade de timp cind s-a retras la Bădăcin, dar nicăciun nu avea înștiință și pace, căcă il cercetau personalități din imprejurimii, și din întreaga țară cu fel de fel de probleme. Cu necere sta de vorba, cu multă răbdare și îl ajuta pe toti, după posibilitate. În acel timp, am întâlnit și eu multe personalități, care mi-au rămas întărită în minte.

În acel răstimp a primit foarte multă corespondență.

Intruch Cornelius Coposu nu mai însoțea în acel refugiu, totuși corespondența se facea prin intermediul meu. Am fost singurul care nu-am ocupat și eu primirea audiențelor.

Toate acestea s-au terminat în 1940, o dată cu cedarea Ardealului. A început impacătarea și transportarea cărărilor și a bibliotecii la Mitropolia din Blaj; iar Iuliu Maniu nu a mai venit niciodată în satul meu, la casa sa și la morințele părinților săi.

Dar totuși din cel rămas, din cărări au suferit impreună cu el închisorile și au răsărit la Bădăcin, dar nicăciun nu avea înștiință și pace, căcă il cercetau personalități din imprejurimii, și din întreaga țară cu fel de fel de probleme. Cu necere sta de vorba, cu multă răbdare și îl ajuta pe toti, după posibilitate. În acel timp, am întâlnit și eu multe personalități, care mi-au rămas întărită în minte.

De asemenea, în 1991, în satul Bădăcin, la casa părinților săi, în grădină, i s-a dezvelit un bust ca omagiu din partea tineretului din întreaga țară.

A fost acest fapt un gest de renuminoșță, condus de către

Clara Maniu

Spre a reveni la mama sa (care a murit la 87 de ani), trebuie să arăt că a fost președintele familiilor din Salaj și a venit întregul Ardeal la acest eveniment și mulți, din lăză așa cum nu a mai văzut

satul nostru atât de multe de oameni, adunat, cu episcopi, preoți și popor. Era văduvă de 34 de ani și în timpul razboiului a fost deportată la Budapesta

SIMION MAN

(Continuare în pag. a 2-a)

François Mauriac despre IULIU MANU

PROCESUL LUI E PROCESUL A MILIOANE DE OAMENI

François Mauriac, romancier și autor dramatic, a fost unul din cei mai reputați scriitori ai Franței. Membru al Academiei Franceze și laureat al premiului Nobel, Mauriac era o autoritate și în publicistica europeană a vremii lui.

În noiembrie 1947, imediat după condamnarea lui Iuliu Manu la moarte în silnic pe viață, François Mauriac a publicat în marele cotidian francez *Le Figaro* un articol din care reproducem prima parte (Partea a doua conține referiri la politica de atunci a comunistilor francezi).

Iuliu Maniu era deja condamnat și sentința nu va mira pe nimic. Se vor anula putințele proteste: la ce ar săvăde? Comedia să-să slăbească, să-libă surajul de a ne arăta aderătorilor lor chip care, ca și moarte, nu poate fi privit în față; căci el e înșă moarte, moarte noastră, a fiecărui dintre noi, european, occidental, care refuză să devină bolșevici și ne facem deci vinovăți de acesta crima ca și Pecky (marele democrat bulgar, n. tr.) și Maniu: crima de a ne opune politicii Moscovite.

Alla vreze că lucrurile acestora să-să petrecoat înăuntru Rusia, comuniștii aveau interes să pară că dău același se sens că cei oameni cuvințul trădăre, cuvințului crimină. Merita ostenește să duce pînă la perfecție scenariul fecăturii proces. Aveau milioane de oameni asumând operațiuni și folosind după bunul plac secretele lor de neinchipuit pentru a-i face pe un inocent să se marturisească vinovat, pentru a-l lipsi deacea ultimă libertate, pe care înțineau lor nici un tiran, din timpurile cele mai vechi, nu

le-a putuse smulge victimelor sale căre-să privește moarte.

N-am renumit la astănici în România, nici în Bulgaria,

în toate că sovietele au ajuns

acolo stăpîne absolute, ca peste tot în lume unde guvernăza un partid comunist. Dar

pătarea lor se oprește înăun-

trăile acestea, la pragul con-

siliantei individuale. Acest ul-

tim refugiu, pe care bolșevicii

au izbitut să-l violenteze la ei

acăru, rezistă înăuntrul miclei

politică emigrată, adăugind

la toate crimile lor pe aceea

de a nu dorii să fie asasinați.

Mărturia martirilor și pro-

scrișorii fac de aici înainte

zadarnice orice însecnare:

Sovietele se încăpătinează în-

că să taxeze, de formă, orice

relație, pe care le întrețină un

român, un bulgar, un polonez,

un englez, un ceh, un ungur,

în timp de pace, cu repre-

zentanții națiunilor aliate. Stiu

înse, sovietici, că nu-i

mai însărcină decât pe ei care

au interese să nu se lase înse-

ni, care să-să vîndă su-

stinel. Dar chiar și printre a-

cei căi trebuie că tremură-

le LE FIGARO

bistoire

Son procès est celui de millions d'hommes

par François Mauriac

J. M. M. / LE FIGARO

LE FIGARO

ESTATE

LE FIGARO

ESTATE</

